

Michael Bjergsø – ny sekretariatsleder i PSF

/MSS

Tillykke med sekretariatslederstillingen, Michael! Du har jo overtaget opgaven i en tid med store forandringer! Transformationsprocessen fra produktionsskole til forberedende grunduddannelse er i fuld gang. Hvordan ser du egentlig PSFs væsentligste udfordring i den situation?

Det med forandringer må man sige ja til. De sidste 2-3 år har været hektiske for os og har faktisk hele vejen igennem stået i forandringernes tegn. Men nu kommer det rigtig tæt på.

FGU begynder at tage form med nye bestyrelser, institutionsledere osv. Det er godt, at vi nu har fået sat navn og ansigt på de mennesker, der kommer til at stå centralt i den ny uddannelse i de kommende år. Men det at der er kommet nye aktører til, bringer det jo også tættere på, at PSF nu må indtage en anden rolle. Sagt meget direkte: PSF ophører med at eksistere, når produktionsskolerne d. 1/8 2019 overgår til at være en del af FGU. Uden produktionsskoler, ingen produktionsskoleforening – det er klart.

Så kan man spørge, om vi da ikke bare kan blive foreningen for FGU? Det korte svar er: Det er ikke noget, vi kan blande os i. Jeg ved godt, der er bevægelser i gang omkring en ny foreningsdannelse for FGU – og det er rigtig godt, for det vil der

være brug for. Men det er de nye FGU-institutioner, der har den opgave. De skal beslutte, hvordan de vil organisere sig, hvilke opgaver en ny forening skal løfte osv. Hvor står vi i PSF henne i den proces? Som sagt er det jo i hvert fald ikke vores proces, og derfor skal vi nu træde ud på sidelinjen. Det tror jeg er det rigtige. De nye aktører omkring FGU skal finde sammen og forhåbentlig skabe et godt afsæt for en ny forening.

Det betyder ikke, at vi sætter os hen og triller tommelfingre. Vi har på sekretariatet opbygget en stor viden og kompetence omkring FGU og hele området, og det vil vi selvfølgelig gerne bidrage med og støtte FGU-bestyrelser og -ledere alt det, vi kan. Men vi øver os i denne tid på ydmygheden i, at det ikke er vores initiativ og heller ikke os, der skal træffe beslutningerne. Det har ærligt talt været en svær øvelse at gå fra, at have været en central aktør til nu at træde til side og videregive stafetten til nogle andre. Vi står egentlig bare til rådighed, hvis der brug for os i processen. Men for mig giver mening, fordi vi alt andet lige deler målet: At der etableres stærke FGU-institutioner og -skoler, og at det alt sammen i sidste ende skal komme de unge til gavn.

Så når du spørger til, hvad PSF's væsentligste udfordring er i hele transformationsprocessen, så er det den dobbeltbevægelse vi er i færd med at gøre: Vi afvikler os selv, og skal henover foråret lukke ned, samtidig med at vi hele tiden – i det omfang der er brug for det – er klar til at bidrage med sekretariatets viden og kompetencer på området.

Og nu har jeg næsten ikke nævnt produktionsskolerne – det er ikke helt rimeligt, for vi har selvfølgelig en meget vigtig og fornem opgave i at støtte dem frem mod FGU, bl.a. for at deres store erfaring med praktisk læring i rigtige værksteder, kommer bedst muligt med over i FGU – sådan som det hele tiden har været reformens intention.

Vi har i det sidste år taget mange kampe omkring FGU'en. Bliver der lige så mange kampe det næste halve år?

Det er en stor reform, vi er i gang med. Alt det jeg lige har talt om, siger vel næsten det hele: Etablerede tilbud og institutioner lukker ned eller udspalter dele af deres aktivitet! Med FGU'en er der meget på spil for mange. Det har præget hele reformens tilblivelse, og selvfølgelig har der været kampe, som mange interessenter, os selv inklusive, har været nødt til at tage.

Nu er vi i en anden fase. Vi har på produktions-skolerne og i PSF talt FGU's sag. Forsøgt at tale den op og gøre opmærksom på mulighederne. Vi vil selvfølgelig stadig tale FGU op – det håber jeg, der er mange der vil gøre, for det tror jeg, der er brug for. Men her gælder det jo også, at nogle andre overtager stafetten og dermed også den del: At gå forrest og tale FGU's sag.

Indtil nu har vi talt mest om vores omverden. Indtil på sekretariatet bliver du jo den daglige leder i en tid, der kan blive udfordrende. Hvad tænker du om det?

Først og fremmest tænker jeg, at vi er et stærkt sekretariat, der virkelig kan rykke på tingene, når det gælder! Jeg er blevet leder for en lille gruppe meget kompetente medarbejdere, som leverer med høj kvalitet. Og for en arbejdsplads, der altid har været præget af et kæmpe engagementet og lige så stor arbejds glæde.

Det er klart, at den situation vi står i, stiller spørgsmålstejn til begge dele: Kan jeg holde på de gode folk? Kan vi bevare en god stemning på sekretariatet?

Det er jo et voldsomt hårdt vilkår at arbejde under. At arbejde ufortrødent videre og være ordentlig i en afvikling og være engageret i etableringen af det nye – med sin egen opsigelse foran sig plus en mængde ubesvarede spørgsmål... Alle

spørger selvfølgelig sig selv: Kommer der en ny forening? Hvilken, hvornår og hvor? Kan mine kompetencer bruges i en ny sammenhæng? Det er som sagt ikke op til os at svare på. Men for os på sekretariatet er det et hårdt vilkår – det mærker jeg selv og det mærker alle på sekretariatet helt ind i kroppen!

Du er pludselig blevet sat i en lederrolle, men hvad kendetegner egentlig den gode leder i din optik – og hvordan vil du udfolde den rolle?

Det er jo en temmelig ekstraordinær situation at blive leder i. Den måde, vi forholder os til det på sekretariatet, er helt basalt at have en ærlighed omkring situationen, der gør det mere håndterbart. Og så sammen insistere på at fastholde en god stemning iblandt os – og derudfra holde snuden i sporet – det dobbelte spor, der på den ene side er at lukke ordentligt ned i respekt for hele vores historie og alt det, vi står for. Og på den anden side er at være konstruktive fremadrettet og spille ind, der hvor der er behov for det.

Hvordan har du det med opgaven, sådan helt selv? Du er for et stykke tid siden begyndt på en lederuddannelse, så det peger jo på, at du gerne vil ledelse?

Jeg er faktisk meget glad for opgaven – trods al usikkerhed. Jeg er gået de seneste år og har fået mere og mere mod på ledelse, og har jo også øvet mig i en vice-rolle, samtidig med at jeg har fået mulighed for at gå i gang med en Master i ledelse. Så for mig fornemmes det egentlig naturligt og rigtigt.

Så har jeg det også sådan, at det er med til at markere et skel og en ny fase. Med det mener jeg, at jeg de sidste 2½ år af mit arbejdsliv nærmest udelukkende har beskæftiget mig med FGU. Det har givet et meget stort ejerskab, som jeg de sidste par måneder har været nødt til at slippe.

Det har faktisk været svært at erkende, at vi ikke 'ejer' FGU, og slet ikke ved, om vi kommer til at spille en rolle i den. Men på en eller anden mærkelig måde, så oplever jeg det som et godt afsæt for at træde ind i rollen som sekretariatsleder i PSF.

Det er en ny fase, og måske skal vi alle løsgøre os lidt fra det personlige ejerskab. Selvfølgelig er der personlige interesser på spil, det er helt legalt, men de må ikke tage over. Lad os huske på, at det er de unges sag vi skal tjene. De skal være i centrum, når vi bygger en ny uddannelse op.

Michael Bjergsø er pr. 1. januar 2019 ansat som sekretariatsleder i Produktionsskoleforeningen.

2012 blev han ansat som pædagogisk konsulent i foreningen, og i jan. 2017 overgik han fra denne stilling til at være vicesekretariatsleder.

Michael Bjergsø er uddannet teolog har skrevet PhD om Søren Kierkegaard